

slutninger, hvis man skal træffe dem en dag, hvor det ikke går godt.

Hr. Holger K. Nielsen sagde, at vi skulle tage befolkningen alvorligt. Ja, men jeg må sige, at det gør vi jo også. Det er da at tage befolkningen alvorligt at lægge denne afstemning ud til en folkeafstemning. Det skal vi gøre i henhold til grundloven. Men der er da ikke tale om, at vi ikke tager befolkningen alvorligt. Det er hver enkelt vælger, der har andel i den afgørelse, der skal træffes, når vi går til folkeafstemning den 28. september. Vi tager befolkningen alvorligt.

Jeg vil godt sige til sidst, at modstanderne af dette her priser den europæiske mangfoldighed – vi skal bevare mangfoldigheden i Europa. Jeg kunne ikke være mere enig. Vi danskere har lyst til og vil forblive danske, og sådan er det for alle de andre nationer; de ønsker at være portugisere og franskmænd og svenskere og englændere, og hvad de nu ønsker at være. Det er et fælles træk ved os alle sammen.

Derfor er modellen for udviklingen af det europæiske samarbejde heller ikke Europas Forenede Stater. Modellen er et fællesskab af nationalstater, som vil løse fælles problemer og gøre det i fællesskab.

Det er somme tider, når denne diskussion går på, at det fra nogle i nejsiden nærmest lyder, som om Danmark ikke er et europæisk land. Jamen Danmark er et meget europæisk land. Vi er en del af Europa. Jeg vil endda sige, at efter udviklingen mod nord er vi et mere centralt placeret land i Europa, end vi har været tidligere i vores tilværelse inden for EU.

Hr. Keld Albrechtsen bragte jo morsomt nyt ind i diskussionen ved at sige, at nej! lå til venstre – efter at vi nu har diskuteret med hr. Kristian Thulesen Dahl en halv eftermiddag og dokumenteret over for alle, der har set på det, at nej! jo altså også ligger til højre. Sandheden er jo, at nej! ligger på fløjene. Nej! ligger i den traditionelle venstrefløj, i dele af den, og så ligger det i nynationalistiske grupperinger – ikke bare i dette land, men rundt om i Europa – som jo netop ser EU som en forhindring for rene nationalistiske løsninger.

Ser man efter, hvorledes de nynationalistiske strømninger ser på EU, vil man se, at de absolut ikke bryder sig om det. Det står i vejen for, at man ensidigt og hensynsløst kan forfølge rene nationale interesser – og heldigvis for det.

Til sidst: Hr. Anders Fogh Rasmussen var – og det synes jeg er fortjenstfuldt – inde på visionerne i europrojektet. Jeg er enig i det, som

hr. Anders Fogh Rasmussen sagde om devalueringer, og som også økonomiministerens og andre har været inde på, at devalueringer jo er en metode til at smøre vanskelighederne af på naboen. Og det er ikke en solidarisk, og det er ikke en rigtig og en fornuftig politik. Den del af visionen er jeg enig i; det skal vi væk fra. Det er et fremskridt.

Jeg er også enig med dem, der har sagt, at det er en del af visionen, at vi skal skabe tryghed for vores valuta, for den er lille. Vi skaber en meget større tryghed ved at være sammen med de andre i en fælles valuta. Her og nu, hvor alt går godt, har vi ikke brug for denne tryghed, kan man sige. Trygheden har man brug for, hvis det går hårdt til, hvis det bliver stormvej; så er det godt for en lille valuta at være en del af et større fællesskab.

Men derudover er der en politisk vision i euroen, som i allerhøjeste grad er min.

Jeg opfatter euroen som et af de instrumenter, et af de redskaber, som er nødvendige for på lang sigt at få Europa og ikke mindst et udvidet EU til at hænge sammen i et fredeligt samarbejde.

Vi har flere instrumenter i værktøjskassen til det, men den fælles valuta er et meget, meget vigtigt redskab til, at vi kan udnytte den enestående chance, som Europa netop nu på dette tidspunkt i Europas historie har for at skabe rammerne, for at skabe betingelserne for, at Europa kan hænge sammen i et fredeligt samarbejde og ikke falde tilbage til, at man smører vanskelighederne af på hinanden, og ikke falde tilbage til ufredelighed, som det europæiske kontinent har været så rigt på leverandører af.

Derfor: Der er også en vision om, at den fælles valuta medvirker til stabilitet, at vi kan arbejde fredeligt sammen, og det er en vision, hvor Danmark skal være på den rigtige side af diskussionen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at kæden springer fuldstændig af demokratiet her i landet, når man nu får bekræftet, at regeringen vitterlig i ramme alvor har forestillet sig at gennemføre en ny stor unionstraktat til december uden at spørge den danske befolkning ved en folkeafstemning. Efter min opfattelse er det forhold alene en tilstrækkelig og nødvendig begrundelse for at stemme nej den 28. september.